

Η κινητοποίηση θα πραγματοποιηθεί την Κυριακή 20 Σεπτέμβρη στις 6 το απόγευμα στη Γλάδστωνος/Πατησίων. Οι διοργανωτές τονίζουν: «Φοράμε μάσκες, προσέχουμε το ένα το άλλο και όλα μαζί δυναμώνουμε τη φωνή μας, απαιτώντας δικαιοσύνη (#Justice4ZakZackie)».

Το κάλεσμα της Ανοιχτής Συνέλευσης για τον Ζακ/Zackie:

«No Zackie, No Peace»

Στις 21 Σεπτεμβρίου συμπληρώνονται δύο χρόνια από τότε που ο φίλος μας ο Ζακ, η αδερφή μας η Zackie δολοφονήθηκε άγρια από ιδιοκτήτες και αστυνομικούς στην οδό Γλάδστωνος μπροστά σε δεκάδες καλωδιωμένα φαντάσματα που δεν έκαναν τίποτα για να αποτρέψουν αυτή τη βαρβαρότητα, που απλώς βιντεοσκοπούσαν ή ακόμα και επικροτούσαν τη βία που διαπράττονταν μπροστά τους. Η ανοχή στη φρίκη και η κοινωνική αδιαφορία για το πεσμένο σώμα, για μας είναι συνενοχή. Η οργή μας παραμένει αμείωτη για τη ρατσιστική δολοφονία, την προσπάθεια συγκάλυψης, τη συνεχή απόπειρα ενοχοποίησης του νεκρού φίλου μας, την

απροκάλυπτη αργοπορία απονομής δικαιοσύνης.

Ζακ, υπερήφανο μέλος της ΛΟΑΤΚΙ+ κοινότητας, οροθετικός, non binary, drag queen, αντιφασίστας και μαχητής των ανθρωπίνων δικαιωμάτων δολοφονήθηκε από όλα αυτά που πολεμούσε όσο ζούσε. Ο κοινωνικός εκφασισμός, η αστυνομική βία και η καταστολή, η κουλτούρα του λιντσαρίσματος έδωσαν τη χαριστική βολή. Ενώ ο μεταθανάτιος τραμπουκισμός και η συκοφάντηση του στη μιντιακή αρένα, το δολοφόνησαν ξανά.

Δύο χρόνια μετά, η ζωή υπό την πανδημία έχει φέρει πολλά ΛΟΑΤΚΙ+ υποκείμενα από εμάς σε επιπρόσθετη καταπίεση και κακοποίηση λόγω του εγκλεισμού σε περιβάλλοντα άκρως κακοποιητικά. Αυτά τα περιβάλλοντα που σε κάθε ευκαιρία θα μας δολοφονούσαν και δολοφόνησαν τα αδέρφια μας. Ωστόσο, είμαστε στο δρόμο ασταμάτητα για να εκφράσουμε την οργή και τη θλίψη μας για τις δολοφονίες, το ρατσισμό, την ομοφοβία και την τρανσφοβία, να υπερασπιστούμε το δικαίωμα μας να ζούμε όντας οι υπερήφανες εαυτές μας, χωρίς φόβο και ντροπή.

Δύο χρόνια μετά, όλοι οι δολοφόνοι – αφεντικά και αστυνομικοί – κυκλοφορούν ελεύθεροι και ανενόχλητα σκορπούν το ρατσιστικό τους δηλητήριο εις βάρος του δολοφονημένου αδερφού μας και του κινήματος αλληλεγγύης. Ένας εξ αυτών μάλιστα δε δίστασε να ξυλοκοπήσει αλληλέγγυα δημοσιογράφο και να απειλήσει ανοιχτά μέλη του κινήματος. Παρέα με το δολοφόνο του Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου, το δολοφόνο του Παύλου Φύσσα, τους βασανιστές του Βαγγέλη Γιακουμάκη, τους δολοφόνους του Σαχζάτ Λουκμάν, τους βιαστές και τους γυναικοκτόνους, τους ναζί της εγκληματικής συμμορίας και τους θεσμικούς τους προστάτες προκαλούν τρόμο, ασχημαίνουν την πραγματικότητα και περιορίζουν τον ορίζοντά μας.

Γνωρίζουμε καλά ότι η πρόθεση των φορέων εξουσίας ήταν να θαφτεί αυτή η απώλεια πιο βαθιά απ’το νεκρό σώμα της αδερφής μας. Έκαναν ό,τι μπορούσαν για να αποκρύψουν τις ευθύνες, να στιγματίσουν το θύμα, όπως γίνεται από κάθε φορέα συστημικής καταπίεσης που μας αντιμετωπίζει ως αναλώσιμα. Δεν τα κατάφεραν, όμως, γιατί χιλιάδες άνθρωποι αντιδράσαμε και δεν αποδεχτήκαμε τη φρίκη ως «κανονικότητα». Το αίτημα για απόδοση δικαιοσύνης έγινε παγκόσμια καμπάνια, ένα αίτημα που στις 21 Οκτωβρίου θα μας βρει όλα στις δικαστικές αίθουσες. Ξέρουμε καλά ότι έγιναν πολλές προσπάθειες αυτή η υπόθεση να μη φτάσει σε δίκη, πρωτοφανείς κωλυσιεργίες και πρωτάκουστη καθυστέρηση. Ξέρουμε, επίσης, ότι το κατηγορητήριο δεν είναι αυτό που αντιστοιχεί στην πραγματικότητα αλλά πολύ ηπιότερο. Θα είμαστε εκεί, όμως. Με τα τακούνια, τις πολύχρωμες φωνές μας και τα τραύματα μας ορθάνοιχτα.

Την ίδια στιγμή η αστυνομική βία και καταστολή μεγεθύνεται με τη στρατιωτικοποίηση ολόκληρων περιοχών, τις εκκενώσεις αυτοοργανωμένων δομών, τις διώξεις εις βάρος προσφυγισσών/ων, τις σχεδόν καθημερινές μισογυνικές και ΛΟΑΤΚΙφοβικές επιθέσεις από άνδρες της Αστυνομίας σε υποκείμενα που δεν εκπληρώνουν το φαντασιακό της «αρρενωπότητας» με πολύ χαρακτηριστικά περιστατικά που έχουν καταγγελθεί δημόσια όπως τα πογκρόμ των αστυνομικών εναντίον τρανς σεξεργατ(ρι)ών στη Θεσσαλονίκη, τις λεκτικές, ψυχολογικές και σωματικές ΛΟΑΤΚΙφοβικές επιθέσεις εναντίον του Γιώργου/Τζωρτζ Κουνάνη και του συντρόφου του από διμοιρίες Αστυνομικών και ΜΑΤατζήδων στην Ακρόπολη και στο Σύνταγμα, τη λεκτική και σωματική ΛΟΑΤΚΙφοβική επίθεση στον Νίκο Σοφιανό και τον σύντροφό του από ΜΑΤατζήδες στα Εξάρχεια, τη λεκτική ΛΟΑΤΚΙφοβική επίθεση και τη σύλληψη του Ηλία Γκιώνη από ΜΑΤατζήδες στα Εξάρχεια. Ενώ δεν ξεχνάμε το δολοφονικό βασανισμό του Βασίλη Μάγγου, τους συνεχείς ξυλοδαρμούς διαδηλωτών/τριων, τις στημένες συλλήψεις και παρενοχλήσεις πολιτών. Όλα με τη συνένοχη ανοχή της φυσικής και πολιτικής ηγεσίας της Αστυνομίας από όλες τις κυβερνήσεις, πιόνια ενός συστήματος βίας και καταπίεσης εις βάρος της ίδιας μας της ύπαρξης.

Σ’ ένα περιβάλλον που η ‘’κανονικότητα’’ είναι η συστημική βία και καταπίεση που θέλει όλα όσα δε γεμίζουμε το ελληνόφωνο, λευκό, χριστιανικό, ετεροφυλόφιλο, cis, αρρενωπό, μη ανάπηρο, μη χοντρό κουτάκι είτε να υποτασσόμαστε είτε να μην υπάρχουμε. Όπου ‘’κανονικότητα’’ είναι η στοχοποίηση και κακοποίηση ατόμων που κάνουν χρήση ψυχοδραστικών ουσιών, οι φασιστικές – ρατσιστικές επιθέσεις, η έμφυλη βία, η διάχυτη ΛΟΑΤΚΙφοβία, ο κοινωνικός αυτοματισμός και ο κανιβαλισμός, μετράμε καθημερινά τραυματισμένα, βιασμένα, κακοποιημένα, εξοντωμένα σώματα γιατί ‘’αξιολογήθηκαν’’ ως σώματα δίχως σημασία. Σε αυτό το περιβάλλον/σύστημα είμαστε αποφασισμένα να μη γίνουμε ο κόσμος που απλά κοιτάζει. Είμαστε εδώ για να δώσουμε λέξεις στην κραυγή μας, να μην ξεχάσουμε αυτά που μας πονάνε και να μη σταματήσουμε να κάνουμε φασαρία γι’ αυτά που μας καίνε. Ανακαταλαμβάνουμε τον δημόσιο χώρο από τους κακοποιητές μας και δη στην Ομόνοια που όποιο άτομο δεν είναι “δικός τους”, θεωρείται «μίασμα».

Είμαστε αλληλέγγυα στο κίνημα Black Lives Matter και σε κάθε κίνημα χειραφέτησης των καταπιεσμένων υποκειμένων. Εκφράζουμε τη συμπαράσταση μας στις οικογένειες των θυμάτων και στους επιζωντες της ναζιστικής βίας της Χρυσής Αυγής. Θα είμαστε δίπλα τους σε κάθε βήμα. Αγωνιζόμαστε για να δικαιωθούν οι μνήμες όλων των δολοφονημένων αδερφών μας. Όσα έχουμε καταφέρει να επιβιώσουμε, ξέρουμε πως ο αγώνας για δικαιοσύνη και ισονομία είναι επίπονος και μακρύς αλλά θα τον πάμε μέχρι τέλους.

«Με αγάπη και γκλίτερ», όπως μας έμαθε η Zackie, να ξορκίσουμε την κακοποίηση και τον

θάνατο.

– Σεξιστικές, παραβιαστικές, εξουσιαστικές, ομοφοβικές, τρανσφοβικές συμπεριφορές δε θα γίνουν αποδεκτές

– Θέλουμε όλα να νιώθουμε ασφαλή στην κινητοποίηση. Γι’ αυτό σας παροτρύνουμε να φοράτε μάσκες στις οποίες θα γράψετε ένα δικό σας μήνυμα για τον Ζακ. Κρατάμε αποστάσεις προστατεύοντας τα πιο ευάλωτα αδέρφια μας. Επίσης, αποφεύγουμε τα πλαστικά μιας χρήσης και συλλέγουμε τα αποτσίγαρά μας. Όσα φέρετε γκλίτερ, προτρέπουμε να είναι βιοδιασπώμενο ώστε να μη ρυπαίνουμε τον υδροφόρο ορίζοντα και το περιβάλλον με το καταστροφικό μικροπλαστικό.